

Hans-Martin Tillack
proti
Komisii Európskych spoločensk

„Vyšetrovanie Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF) týkajúce sa prezradenia dôverných informácií — Podozrenia z korupcie a porušenia služobného tajomstva — Oznámenie informácií o skutočnostiach, ktoré môžu viesť k trestnému stíhaniu, vnútroštátnym súdnym orgánom — Domová prehliadka a prehliadka kancelárie novinára — Žaloba o neplatnosť — Prípustnosť — Žaloba o náhradu škody — Príčinná súvislosť — Dostatočne závažné porušenie“

Rozsudok Súdu prvého stupňa (štvrtá komora) zo 4. októbra 2006 II - 3999

Abstrakt rozsudku

1. *Žaloba o neplatnosť — Akty, ktoré možno napadnúť žalobou — Pojem — Akty so záväznými právnymi účinkami*
(Článok 230 ES; nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 1073/1999, článok 10 ods. 2)

2. *Žaloba o náhradu škody — Autonómia vo vzťahu k žalobe o neplatnosť a žalobe na nečinnosť*
(Článok 230 štvrtý odsek ES, články 235 ES a 288 druhý odsek ES)
3. *Mimozmluvná zodpovednosť — Podmienky — Dostatočne závažné porušenie práva Spoločenstva*
(Článok 288 druhý odsek ES)

1. Právnymi aktmi alebo rozhodnutiami, proti ktorým možno podať žalobu o neplatnosť v zmysle článku 230 ES, sú všetky opatrenia so záväznými právnymi účinkami, ktoré môžu ovplyvniť záujmy žalobcu tým, že podstatne zasahujú do jeho právneho postavenia.

neho konania na základe postúpenia informácií zo strany OLAF-u, ako aj nasledujúce právne akty patria výlučne a v plnom rozsahu do právomoci vnútroštátnych orgánov.

O takýto prípad nejde pri opatrení, ktorým Európsky úrad pre boj proti podvodom (OLAF) na základe článku 10 ods. 2 nariadenia č. 1073/1999 o vyšetrovaniach vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF) odovzdáva vnútroštátnym súdnym orgánom informácie týkajúce sa podozrenia z porušenia služobného tajomstva a korupcie.

Uvedený článok 10 ods. 2 sa totiž obmedzuje len na postúpenie informácií vnútroštátnym súdnym orgánom, ktoré môžu v rámci svojej vlastnej právomoci posúdiť obsah a dosah uvedených informácií, a ako s nimi podľa potreby naložiť. V dôsledku toho prípadné začatie súd-

Táto sloboda vnútroštátnych súdnych orgánov nie je spochybnená zásadou lojálnej spolupráce, z ktorej vyplýva, že tieto orgány, keď im OLAF postúpi informácie podľa článku 10 ods. 2 nariadenia č. 1073/1999, musia pozorne preskúmať uvedené informácie a vyvodíť z toho príslušné dôsledky na zabezpečenie dodržiavania práva Spoločenstva. Takáto povinnosť pozorného skúmania však nevyžaduje výklad, ktorý prisudzuje záväznú povahu predmetným postúpeniam v tom zmysle, že vnútroštátne orgány sú povinné prijať osobitné opatrenia, pretože takýto výklad by menil delbu úloh a zodpovedností, tak

ako je stanovená pre vykonanie nariadenia č. 1073/1999.

nej v článku 235 ES a v článku 288 druhom odseku ES, pokiaľ takéto konanie môže založiť zodpovednosť Spoločenstva.

(pozri body 67, 68, 70, 72)

(pozri body 97, 98)

2. Žaloba o zodpovednosť je samostatným opravným prostriedkom, ktorý má v rámci systému opravných prostriedkov svoju osobitnú funkciu a je podriadený vykonávacím podmienkam, ktoré zohľadňujú jeho osobitný cieľ. Hoci cieľom žalôb o neplatnosť a nečinnosť je postihovať protiprávnosť právne záväzného aktu alebo neexistenciu takéhto aktu, predmetom žaloby o zodpovednosť je návrh na náhradu škody vyplývajúcej z aktu alebo z protiprávneho konania, ktoré možno pripísať inštitúcii alebo orgánu Spoločenstva.
3. Závazok mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva za protiprávne konanie jeho orgánov v zmysle článku 288 druhého odseku ES podliehala splneniu súboru podmienok, t. j.: protiprávnosti konania vytýkaného inštitúciám, existencie škody a existencie príčinnej súvislosti medzi údajným konaním a uplatňovanou škodou. Pokiaľ ide o prvú z podmienok, z judikatúry vyplýva, že sa musí preukázať dostatočne závažné porušenie právneho predpisu priznávajúceho práva jednotlivcom.

Teda subjekty práva, ktoré vzhľadom na podmienky prípustnosti uvedené v článku 230 štvrtom odseku ES nemôžu priamo napadnúť niektoré akty alebo opatrenia Spoločenstva, majú možnosť prostredníctvom žaloby napadnúť konanie, ktoré nemá charakter rozhodnutia a ktoré v dôsledku toho nemôže byť predmetom žaloby o neplatnosť, a to podaním žaloby o náhradu škody z mimozmluvnej zodpovednosti uprave-

V tejto súvislosti zásada správneho úradného postupu sama osebe nepriзнаva práva jednotlivcom, okrem prípadu, keď je vyjadrením osobitných práv, akými sú právo, aby sa ich záležitosti vybavovali nestranne, spravodlivo a v primeranej lehote, právo byť vypočutý, právo na prístup k spisu, právo na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle

článku 41 Charty základných práv Európskej únie.

Okrem toho samotná skutočnosť, že Európsky ombudsman kvalifikoval konanie inštitúcie Spoločenstva ako „nesprávny úradný postup“, ešte neznamená, že toto konanie sa považuje za dostatočne závažné porušenie právneho predpisu. Zmluva totiž tým, že stanovuje ombudsmana, ponúka občanom Únie

a najmä úradníkom a iným zamestnancom Spoločenstva na ochranu ich záujmov alternatívnu možnosť popri možnosti podať žalobu na súd Spoločenstva. Táto mimosúdna alternatívna možnosť zodpovedá osobitným kritériám a nemá nevyhnutne taký istý cieľ, akým je cieľ žaloby.

(pozri body 116, 117, 127, 128)